

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 kwietnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Dariusz Wiśniewski

Protokolant Joanna Radziszewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 25 października, 18 listopada oraz 9 grudnia 2016 roku, a także 9 stycznia, 10 i 27 lutego oraz 27 marca 2017 roku

sprawy:

J. Z., syna L. i O. z domu S., urodzonego w dniu (...) w L.,

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 08 maja 2016 roku w B. przywłaszczył znaleziony telefon komórkowy marki H. (...) o numerze (...) wraz z kartą SIM, wartości 600 zł, i kartę płatniczą banku (...) S.A., czym spowodował straty na szkodę A. R., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne przeciwko mieniu,

to jest o czyn z art. 276 k.k. w zb. z art. 284 § 3 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

II. w dniu 09 maja 2016 roku o godzinie 02:16, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po wprowadzeniu w błąd pracownika stacji paliw (...) w B. przy ulicy (...) co do właściciela karty płatniczej wydanej przez bank (...) S.A., którą wcześniej przywłaszczył, doprowadził go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem A. R. w kwocie 25,98 zł, płacąc w ten sposób za towar, czym bez upoważnienia wpłynął jednocześnie na automatyczne przetwarzanie danych informatycznych na rachunku bankowym pokrzywdzonego, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne przeciwko mieniu,

to jest o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 287 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

III. w dniu 09 maja 2016 roku o godzinie 02:17, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po wprowadzeniu w błąd pracownika stacji paliw (...) w B. przy ulicy (...) co do właściciela karty płatniczej wydanej przez bank (...) S.A., którą wcześniej przywłaszczył, doprowadził go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem A. R. w kwocie 25,98 zł, płacąc w ten sposób za towar, czym bez upoważnienia wpłynął jednocześnie na automatyczne przetwarzanie danych informatycznych na rachunku bankowym pokrzywdzonego, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne przeciwko mieniu,

to jest o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 287 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

IV. w dniu 09 maja 2016 roku w bliżej nieustalonej godzinie, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po wprowadzeniu w błąd pracownika sklepu (...) w B. co do właściciela karty płatniczej wydanej przez bank (...) S.A., którą wcześniej przywłaszczył, doprowadził go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem A. R. w kwocie 5,50 zł, płacąc w ten sposób za towar, czym bez upoważnienia wpłynął jednocześnie na automatyczne przetwarzanie danych

informatycznych na rachunku bankowym pokrzywdzonego, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne przeciwko mieniu,

to jest o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 287 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

V. w dniu 09 maja 2016 roku w bliżej nieustalonej godzinie, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po wprowadzeniu w błąd pracownika sklepu (...) w B. co do właściciela karty płatniczej wydanej przez bank (...) S.A., którą wcześniej przywłaszczył, doprowadził go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem A. R. w kwocie 30,27 zł, płacąc w ten sposób za towar, czym bez upoważnienia wpłynął jednocześnie na automatyczne przetwarzanie danych informatycznych na rachunku bankowym pokrzywdzonego, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne przeciwko mieniu,

to jest o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 287 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

VI. w dniu 09 maja 2016 roku w bliżej nieustalonej godzinie, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po wprowadzeniu w błąd pracownika sklepu (...) w B. co do właściciela karty płatniczej wydanej przez bank (...) S.A., którą wcześniej przywłaszczył, doprowadził go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem A. R. w kwocie 10 zł, płacąc w ten sposób za towar, czym bez upoważnienia wpłynął jednocześnie na automatyczne przetwarzanie danych informatycznych na rachunku bankowym pokrzywdzonego, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne przeciwko mieniu,

to jest o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 287 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

VII. w dniu 09 maja 2016 roku w bliżej nieustalonej godzinie, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po wprowadzeniu w błąd pracownika stacji paliw (...) w B. co do właściciela karty płatniczej wydanej przez bank (...) S.A., którą wcześniej przywłaszczył, doprowadził go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem A. R. w kwocie 50 zł, płacąc w ten sposób za towar, czym bez upoważnienia wpłynął jednocześnie na automatyczne przetwarzanie danych informatycznych na rachunku bankowym pokrzywdzonego, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne przeciwko mieniu,

to jest o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 287 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

I. Oskarżonego **uniewinnia** od popełnienia czynu opisanego w punkcie I aktu oskarżenia i w tej części **kosztami procesu obciąża Skarb Państwa**.

II. Oskarżonego uznaje za winnego tego, że w nocy 09 maja 2016 roku, od godziny 00:57 do godziny 02:17, w B., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, posługując się dokumentem stwierdzającym prawa majątkowe A. R. w postaci karty płatniczej (...) o numerze (...), wydanej przez Bank (...) S.A., przywłaszczonej wcześniej i przekazanej mu przez inną osobę, wprowadzając pracowników punktów handlowych, obsługujących terminale płatności zbliżeniowych, a za ich pośrednictwem Bank (...) S.A., w błąd co do posiadania uprawnienia do posłużenia się opisaną kartą płatniczą, doprowadził Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem A. R. w łącznej wysokości 147,73 zł, bez upoważnienia wpływając jednocześnie na automatyczne przetwarzanie danych informatycznych o środkach pieniężnych zgromadzonych na rachunku bankowym A. R. i zmieniając zapis dotyczący ich wartości, w ten sposób, że sześciokrotnie użył opisaną kartę płatniczą do dokonania płatności zbliżeniowych za zakupione towary, a mianowicie:

- o godzinie 00:57 w sklepie (...) przy ulicy (...), kupując towary wartości 05,50 zł,
- o godzinie 00:58 w sklepie (...) przy ulicy (...), kupując towary wartości 10,00 zł,
- o godzinie 01:04 w sklepie (...) przy ulicy (...), kupując towary wartości 30,27 zł,
- o godzinie 02:09 na stacji paliw (...) przy ulicy (...), kupując towary wartości 50,00 zł,

- o godzinie 02:16 na stacji paliw (...) przy ulicy (...), kupując towary wartości 25,98 zł,

- o godzinie 02:17 na stacji paliw (...) przy ulicy (...), kupując towary wartości 25,98 zł,

przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności wymierzonej mu za umyślne przestępstwo podobne, to jest czynu z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 287 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. – i za to na mocy art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 287 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. skazuje go, a na mocy art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu **karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności**.

III. Na mocy art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego **obowiązek naprawienia w części** wyrządzonej szkody poprzez zapłatę na rzecz A. R. kwoty **147,73 zł (sto czterdzieści siedem złotych siedemdziesiąt trzy grosze)**.

IV. **Zasądza** od Skarbu Państwa na rzecz adwokata I. P. kwotę 840 (osiemset czterdzieści) złotych, wraz z podatkiem VAT w wysokości 23% w kwocie 193,20 zł (sto dziewięćdziesiąt trzy złote dwadzieścia groszy), tj. łączną kwotę **1.033,20 zł (jeden tysiąc trzydzieści trzy złote dwadzieścia groszy)** tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

V. **Zwalnia** oskarżonego od opłaty oraz pozostałych kosztów sądowych, związanych z jego skazaniem, **obciążając nimi Skarb Państwa**.

Sędzia :

II K 246/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 maja 2016 roku w godzinach wieczornych na ulicy (...) w B. A. R. zgubił etui z telefonem komórkowym marki H. (...) o numerze (...)

(...), w którym zainstalowana była karta SIM i który miał wartość około 600 złotych, kartą płatniczą (...) o numerze (...), wydaną przez Bank (...) S.A., oraz prawem jazdy. Opisany wyżej telefon i dokumenty przywłaszczyła sobie K. K. (1). Kobieta przekazała następnie znaną kartę płatniczą J. Z., który w nocy 9 maja 2016 roku sześć razy użył jej do dokonania płatności zbliżeniowych:

- o godzinie 00:57 w sklepie (...) przy ulicy (...), kupując towary wartości 05,50 zł,
- o godzinie 00:58 w sklepie (...) przy ulicy (...), kupując towary wartości 10,00 zł,
- o godzinie 01:04 w sklepie (...) przy ulicy (...), kupując towary wartości 30,27 zł,
- o godzinie 02:09 na stacji paliw (...) przy ulicy (...), kupując towary wartości 50,00 zł,
- o godzinie 02:16 na stacji paliw (...) przy ulicy (...), kupując towary wartości 25,98 zł,
- o godzinie 02:17 na stacji paliw (...) przy ulicy (...), kupując towary wartości 25,98 zł.

W dniu 11 maja 2016 roku o godzinie 11:55 J. Z. został zatrzymany. Był on już wielokrotnie karany, w tym za występki przeciwko mieniu, a opisanych wyżej zachowań dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności wymierzonej mu za umyślne przestępstwo podobne.

W dniu 11 maja 2016 roku około godziny 13:00 A. R. ujawnił w swojej skrzynce pocztowej kopertę z zawartością utraconej karty płatniczej oraz prawa jazdy. W posiadanie należącego do niego telefonu komórkowego wszedł

tymczasem K. K. (2), który w dniu 1 czerwca 2016 roku sprzedał go w jednym z (...) lombardów. W dniu 12 lipca 2016 roku zakupił go tam J. J., od którego ostatecznie w trakcie procesu przedmiot ten zabezpieczono i zwrócono właścicielowi. W dniu 8 czerwca 2016 roku K. K. (1) zginęła w wypadku samochodowym.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zeznań A. R. (**k. 2, 60, 210, 152 – 1520, 2330**), D. B. (1) (**k. 188**), D. B. (2) (**k. 2140 – 215**), R. L. (**k. 215**) oraz J. J. (**k. 2190**), a także przy wykorzystaniu dokumentów dotyczących transakcji (**k. 7 – 11, 22, 41, 44 – 45**), materiałów poglądowych (**k. 13 – 15, 23**), nagrań z monitoringu (**k. 17, 28**), protokołu zatrzymania osoby (**k. 18**), protokołów oględzin (**k. 53 – 55, 230 – 231**), danych o karalności (**k. 57 – 58, 73 – 82**), kserokopii materiałów ze sprawy o sygnaturze akt PR Ds.370.2016 (**k. 170 – 172**), informacji uzyskanych od operatorów telefonicznych (**k. 199 – 205, 209**), protokołu zatrzymania rzeczy (**k. 224 – 226**), dokumentów dotyczących telefonu (**k. 227 – 228**) i pokwitowania (**k. 234**).

J. Z. przedstawiono zarzuty z art. 276 k.k. w zb. z art. 284 § 3 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. oraz z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 287 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. W trakcie pierwszego przesłuchania w toku dochodzenia (**k. 320 – 330**), oskarżony nie przyznał się do winy i wyjaśnił, że w nocy 9 maja 2016 roku, około godziny 01:00, samotnie wracając do miejsca zamieszkania przypadkowo spotkał nieznaną mu kobietę, która poprosiła go, aby używając karty jej męża zrobił zakupy. Tłumaczyła, że nie chce, by jej mąż wiedział, iż pobiera pieniądze z karty. Za przysługę miał otrzymać dwie paczki papierosów. Udał się następnie z tą kartą na stację paliw (...) i (...), gdzie nabył różne towary, płacąc w systemie zbliżeniowym. Chodził także na stację paliw (...) i do sklepu nocnego (...), ale tam, z nieznanych mu powodów, nie udało mu się dokonać żadnej transakcji. Później ponownie spotkał się z tą kobietą i zwrócił jej kartę. Zaznaczył, że niczego o niej nie wie, jak też nie potrafi jej opisać. W toku kolejnego przesłuchania (**k. 93**), oskarżony przyznał się do dokonania płatności kartą pokrzywdzonego na stacjach paliw (...) i (...) zaprzeczając pozostałym zarzutom. Oświadczył także, iż kartę otrzymał od nieżyjącej już K. K. (1). Przesłuchiwany po raz trzeci (**k. 121**), J. Z. nie przyznał się do żadnego z zarzuconych mu czynów, jednak podtrzymał wszystkie wcześniejsze wyjaśnienia. Na rozprawie (**k. 1510**), oskarżony ponownie zaprzeczył swojej winie, podtrzymał to, co mówił wcześniej, zarazem korzystając z prawa do odmowy złożenia dalszych wyjaśnień i udzielania odpowiedzi na jakiegokolwiek pytania.

Sąd zważył, co następuje:

A. R., składając zawiadomienie o przestępstwie, zeznał (**k. 2**), że w dniu 8 maja 2016 roku, około godziny 21:00 – 22:00, na ulicy (...) w B., kiedy wysiadał z samochodu kolegi, zgubił telefon komórkowy marki H. (...), wraz z kartą SIM, o wartości około 600 złotych. Aparat ten trzymał w etui, w którego kieszonce znajdowało się też jego prawo jazdy oraz karta płatnicza (...)

o numerze (...), wydana mu przez Bank (...) S.A. Dopiero w dniu 9 maja 2016 roku nad ranem zorientował się, iż utracił te przedmioty. Zalogował się wówczas na swój rachunek bankowy i stwierdził, że ktoś, używając jego karty płatniczej, dokonał w nocy dwóch transakcji na kwoty po 25,98 zł każda. Od razu zablokował tę kartę, dokonał też wymiany karty SIM i zgłosił utratę prawa jazdy. Przesłuchiwany po raz kolejny (**k. 60**), pokrzywdzony oświadczył, że wcześniej ujawnione transakcje miały miejsce na stacji paliw (...), a do tego okazało się, że ktoś trzykrotnie posłużył się też jego kartą płatniczą w sklepie (...) w B.. W trakcie trzeciego przesłuchania (**k. 210**), A. R. dodał, iż sprawca dokonał też transakcji na kwotę 50 złotych na stacji paliw (...) Nadmieniał, iż w dniu 11 maja 2016 roku około godziny 13:00 ujawnił w swojej skrzynce pocztowej kopertę, w której znajdowało się jego prawo jazdy i karta płatnicza. Swoje zeznania wyżej wymienione podtrzymał na rozprawie (**k. 152 – 1520**). Wskazał, że na własną rękę ustalił, iż w posiadanie jego telefonu komórkowego weszła K. K. (1). Skontaktował się z nią i uzgodnił, że zwróci mu jego aparat. Otrzymał jednak tylko prawo jazdy i kartę płatniczą, a potem dowiedział się, iż ta kobieta zginęła w wypadku.

Powyższe depozycje są spójne i konsekwentne, z pozytywnym skutkiem poddają się weryfikacji przez pryzmat zasad logiki oraz wskazań doświadczenia życiowego, a przy tym znajdują oparcie w innych dowodach zebranych w toku postępowania, dlatego Sąd w całości obdarzył je przymiotem wiarygodnych.

Zeznania odebrane w toku rozprawy od D. B. (1) (**k. 188**), D. B. (2) (**k. 2140 – 215**) i R. L. (**k. 215**) jednoznacznie wskazują, że telefon komórkowy i dokumenty należące do A. R. nie zostały przywłaszczone przez oskarżonego, ale

przez K. K. (1). Kobiety tej nie udało się przesłuchać, albowiem w dniu 8 czerwca 2016 roku zginęła w wypadku samochodowym (**k. 170 – 172**). Zasady logiki prowadzą jednak do wniosku, że to ona przekazała kartę płatniczą oskarżonemu (co ten potwierdził w swoich wyjaśnieniach, w tym zakresie zasługujących na wiarę), a następnie odebrała mu ją i wraz z prawem jazdy odesłała pokrzywdzonemu (**k. 23**). Informacje uzyskane od operatorów telefonii komórkowej (**k. 199 – 205, 209**) pozwoliły na ustalenie, że utracony przez A. R. telefon komórkowy podjął współpracę z numerami abonenckimi zarejestrowanymi na J. J.. Jego zeznania (**k. 2190**), jak też zabezpieczone dzięki niemu dokumenty (**k. 227 – 228**), dały z kolei podstawę do przyjęcia, że nabył on ten telefon w dniu 12 lipca 2016 roku w lombardzie, gdzie w dniu 1 czerwca 2016 roku został on sprzedany przez K. K. (2). Mężczyzny tego nie udało się, niestety, przesłuchać, albowiem od dłuższego czasu miejsce jego pobytu pozostaje nieznane (**k. 237**). Telefon odebrany od J. J. (**k. 224 – 226**), po przeprowadzeniu oględzin (**k. 230 – 231**), został okazany pokrzywdzonemu, który rozpoznał w nim swoją własność (**k. 2330**), w związku z czym aparat ten zwrócono mu za pokwitowaniem (**k. 234**).

Uzyskane w toku postępowania dokumenty (**k. 7 – 11, 22, 41, 44 – 45**) jednoznacznie wskazują, że w nocy 9 maja 2016 roku, za pomocą karty płatniczej pokrzywdzonego, dokonano sześciu transakcji w systemie zbliżeniowym (tzn. trzykrotnie w sklepie (...), raz na stacji paliw (...) oraz dwukrotnie na stacji paliw (...) w B.), na łączną kwotę 147,73 zł. Niezależnie od zmiennych wyjaśnień oskarżonego, w świetle nagrań z systemów monitoringu stacji paliw S. oraz (...) nie może być wątpliwości co do tego, że w tych dwóch placówkach kartą płatniczą A. R. posługiwał się J. Z. (**k. 13 – 15, 17, 28, 53 – 55**). Analogicznych nagrań nie udało się zabezpieczyć odnośnie transakcji dokonywanych w sklepie (...) (**k. 42, 165**), a zatrudnione tam sprzedawczynie nie kojarzyły związanych z nimi okoliczności (**k. 48 – 52**), jednak w ocenie Sądu także w tym zakresie wina oskarżonego jawi się jako oczywista. Po pierwsze, w toku pierwszego przesłuchania potwierdził on, że z kartą otrzymaną od K. K. (1) udał się też do sklepu (...), choć utrzymywał, iż – z nieznanymi mu powodów – nie udało mu się tam dokonać żadnej transakcji. Podkreślić tutaj wypada, iż w toku kolejnych przesłuchań J. Z. te wyjaśnienia konsekwentnie podtrzymywał. Po drugie, nielogiczne i sprzeczne z doświadczeniem życiowym byłoby przyjęcie, że K. K. (1) najpierw sama kilkakrotnie posłużyła się przywłaszczoną kartą płatniczą, bądź też udostępniła ją jeszcze jakiejś innej osobie, a dopiero potem postanowiła udostępnić ją oskarżonemu. Uwadze Sądu nie umknęło, że przesłuchany w toku rozprawy S. S. zeznał (**k. 1870 – 188**), iż spotkał wówczas K. K. (1) w sklepie (...), gdy dokonywała zakupów przy pomocy spornej karty, a dopiero później skontaktował ją z oskarżonym. Jednak depozycje te są wysoce niespójne, a przy tym w zasadniczy wręcz sposób różnią się od twierdzeń zawartych w pierwszych wyjaśnieniach J. Z., przeto należało je odrzucić jako niewiarygodne. Nadmienić w tym miejscu wypada, że przedstawiane przez oskarżonego okoliczności wejścia w posiadanie karty płatniczej pokrzywdzonego w najmniejszym stopniu nie wpływają na prawną ocenę jego zachowania: z późniejszych jego twierdzeń wynika, że w istocie znał K. K. (1), a w konsekwencji musiał mieć świadomość, że nie jest ona żoną właściciela spornej karty, tym bardziej, iż argumenty, którymi miała ona rzekomo nakłonić go do tego, aby dokonał transakcji przy użyciu tego dokumentu, jawią się jako absurdalne (dlaczego posłużenie się przez niego kartą jej męża miało sprawić, że jej mąż nie będzie świadomy, iż tej karty użyła?).

W toku postępowania przygotowawczego poddano oskarżonego badaniu przez biegłych psychiatrów. Nie stwierdzili oni u niego objawów choroby psychicznej, ani cech upośledzenia umysłowego, rozpoznając za to organiczne zaburzenia osobowości oraz zachowania. Orzekli jednocześnie, że miał on zachowaną zdolność rozumienia znaczenia popełnionych czynów i pokierowania własnym postępowaniem (**k. 100 – 104**). Opinia ta jest jasna i kompletna, wydana została przez osoby o specjalistycznej wiedzy i wieloletnim doświadczeniu, zaś sformułowane w niej wnioski poprzedzono badaniem oskarżonego i poparto logiczną argumentacją, przeto Sąd w pełni zaakceptował jej treść.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie dał podstaw do przyjęcia, że J. Z. dopuścił się występku z art. 276 k.k. w zb. z art. 284 § 3 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., toteż Sąd uniewinnił go od zarzutu opisanego w punkcie I aktu oskarżenia – o związanych z tym kosztami procesu rozstrzygając w myśl art. 632 pkt 2 k.p.k.

Uzyskane dowody przemawiały jednocześnie za uznaniem, że J. Z., działając w warunkach czynu ciągłego w rozumieniu art. 12 k.k., to jest w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru (czyli w nocy 9 maja 2016 roku, od godziny 00:57 do godziny 02:17, w B.), a także w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz w

warunkach powrotu do przestępstwa w rozumieniu art. 64 § 1 k.k. (czyli w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności wymierzonej mu za umyślne przestępstwo podobne), swoim zachowaniem zrealizował ustawowe znamiona:

- czynu z art. 275 § 1 k.k. – albowiem w nieuprawniony sposób wszedł w posiadanie (przywłaszczony wcześniej i przekazany mu przez inną osobę) dokumentu stwierdzającego prawa majątkowe A. R. w postaci karty płatniczej (...) o numerze (...), wydanej przez Bank (...) S.A., a następnie sześciokrotnie posłużył się tym dokumentem (o godzinach 00:57, 00:58 oraz 01:04 w sklepie (...) przy ulicy (...), o godzinie 02:09 na stacji paliw (...) przy ulicy (...), jak również o godzinach 02:16 i 02:17 na stacji paliw (...) przy ulicy (...)) do dokonania płatności zbliżeniowych za zakupione towary;
- czynu z art. 286 § 1 k.k. – albowiem posługując się kartą płatniczą A. R. wprowadzał pracowników punktów handlowych, obsługujących terminale służące do płatności zbliżeniowych, a za ich pośrednictwem Bank (...) S.A., w błąd co do posiadania uprawnienia do posłużenia się takim dokumentem, doprowadzając w opisany sposób Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem A. R. w łącznej wysokości 147,73 zł;
- czynu z art. 287 § 1 k.k. – albowiem posługując się kartą płatniczą A. R. i dokonując za jej pomocą płatności za towary pieniędzmi z jego rachunku bankowego, wpływał na automatyczne przetwarzanie danych informatycznych dotyczących środków pieniężnych zgromadzonych na owym rachunku i zmieniał zapis o ich wartości, nie mając do tego upoważnienia.

Sąd wymierzył J. Z. karę 1 roku pozbawienia wolności. Okolicznością obciążającą była uprzednia, wielokrotna karalność oskarżonego, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu (**k. 57 – 58, 73 – 82**). Uwadze Sądu nie umknęło, że J. Z. nie tylko działał w warunkach recydywy, ale dopuścił się wyżej opisanego czynu po uzyskaniu przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności w innej sprawie, z której nie powrócił do jednostki penitencjarnej (**k. 36**). Nie bez znaczenia pozostawał fakt, iż oskarżony wyludzone przez siebie pieniądze spożytkował w całości na zaspokojenie własnych, przyziemnych potrzeb. Z kolei przesłanką o charakterze łagodzącym była niewielka wysokość wyrządzonej szkody. Dotychczasowa droga życiowa J. Z. stanowiła zarazem formalną przeszkodę dla skorzystania z instytucji warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności.

Mając na uwadze fakt, że J. Z. umyślnym działaniem spowodował szkodę w mieniu A. R. w łącznej wysokości 147,73 zł, kierując się treścią art. 46 § 1 k.k. Sąd zobowiązał oskarżonego do jej naprawienia poprzez zapłatę na jego rzecz wskazanej kwoty.

O kosztach pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu orzeczono z uwzględnieniem treści § 4 ust. 1 i 3, § 17 ust. 2 pkt 3 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016 roku, poz. 1714, ze zm.).

Mając na uwadze fakt, iż jedyny majątek oskarżonego stanowi jego mieszkanie, a przy tym nie pracuje on i nie uzyskuje żadnych dochodów, od dłuższego czasu utrzymując się tylko ze świadczeń opieki społecznej, kierując się dyspozycją art. 624 § 1 k.p.k., Sąd zwolnił J. Z. od ponoszenia kosztów sądowych związanych z jego skazaniem w sprawie.

Sędzia :